

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

686. An hæc potestas collata censeatur per clausulam generalem, qua Episcopus concederet Vicario, ut omnia loco sui præstare possit, tametsi ea sint, quæ speciale mandatum requirant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

cans Barb. ubi ante. n. 57. eò quòd Vicarius pro spiritualibus tantum constitutus, absolute Vicarius Generalis nuncupetur, ut constat ex Bullis Apostolicis teste Paris. de resign. l. 8. q. 7. n. 187. & ex Trid. sess. 13. c. 2. & ex c. cum nullus. de temp. ord. & tradunt Sbroc. l. 1. q. 25. n. 4. Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 11.

Questio 684. Vnde dictum mandatum dicitur Speciale, & in quo sensu dicatur Generale?

Respondeo ad primum: dici ex eo speciale, quòd ad hoc, ut Vicario concessa censetur facultas conferendi beneficia, specialiter debeat exprimi, quòd facultas ei detur conferendi beneficia; non verò, quòd detur ad conferenda certa beneficia vacatura, vel ad conferendū certis personis; id enim non valeret. Garc. cit. c. 2. n. 113. citans Sbroc. l. 1. q. 53. Pavin. Rebuff. Cuchum. &c.

2. Respondeo ad secundum: dici tamen potest ex eo generale mandatum, seu facultas generalis, si detur ad conferenda beneficia certi loci, seu partis diocesis, modò ibi sint plura beneficia. Garc. n. 114. citans Rebuff. de Vic. Ep. n. 23. aut ad conferendum in certis mensibus. Garc. loc. cit. citans Cuchum; aut ad conferendum simplicia tantum; aut curata tantum, aut certi valoris, aut vacatura per mortem. Garc. ibid. ex Rebuff.

Questio 685. An hac potestas conferendi beneficia censetur collata, seu satis expressa per clausulam generalem, quā Vicario concedit Episcopus facultatem administrandi omnia, sicut ipse habet?

Respondeo negativè, Garc. n. 118. Castrop. loc. cit. num. 8. citans Paris. de resign. l. 9. q. 7. n. 34. nam ex tali clausula cum libera & plena potestate administrandi solum inferur, posse Vicarium ea præstare, quæ ad rectam episcopatus administrationem spectant, non verò posse eum exerce- re etiam, quæ sunt mera gratiæ & donationis; non enim in concessione administrationis, etiam libera, conceditur potestas donandi, Castrop. juxta c. fin. de off. Vic. in 6.

Questio 686. An hac potestas collata censetur per clausulam generalem, quā Episcopus concederet Vicario, ut omnia loco sui præstare possit, tamen si ea sint, quæ speciale mandatum requirant?

Respondeo primò negativè, dum nihil eorum, quæ speciale mandatum requirunt, exprimitur; tunc enim illa verba: licet ea sint, quæ speciale mandatum requirunt: habentur pro non adjectis. Castrop. cit. n. 8. citans c. qui ad agendum. de procurat. in 6. & Molinam tr. 5. de just. d. 10. n. 9. Econtrà tamen, si aliquid speciale mandatum exigens exprimeretur, & simul adderetur: & alia omnia speciale mandatum requirunt; eò ipso ad omnia illa (modò tamen illa omnia generaliter expressa graviora vel majora non contineant, quam sit illud specialiter expressum) mandatum illud conceditur; adeòque etiam ad collationem beneficiorum, Castrop. ibid. citans Molin. ubi ante. Covar. l. 3. variat. Abb. n. 3. Sbroc. l. 1. q. 65. n. 5. & 7. Garciam cit. c. 8. n. 68. & 69.

P. Leurey, Fori Benef. Tom. II,

2. Respondeo secundò: sed neque adhuc censetur collata dicta facultas, dum dicta clausula generalis talis est, ut Episcopus concedat Vicario, ut omnia loco sui facere possit, esto, speciale mandatum requirant, exceptà suppressione beneficiorum, unione illorum, aut præsentatione; nam ex vi hujus adjunctæ exceptionis non conceditur potestas efficiendi quicquam speciale mandatum requirens; si enim per dictam clausulam generalem, seclusà illà exceptione aliquorum, non censetur concedi, quòd speciale mandatum requirit, nisi id ipsum in particulari exprimat jure sic disponente, jam etiam per adjunctam illam exceptionem id non conceditur; cum illa exceptio non tam ad ampliandam concessionem, quam ad illius restrictionem apponatur, juxta l. 1. ff. de reg. juris. Castrop. loc. cit. n. 9. ex Covar. l. 2. var. c. 5. n. 4. & maxime n. 8. & 9. & Molin. ubi ante. d. 10. n. 9. Nec obstat illud: exceptio firmat regulam in casibus non exceptis; nam exceptio firmat regulam in casibus non exceptis, modò tamen hi casus non excepti comprehendantur sub concessione, adeòque in præsentate, cum jure sic disponente, nullus casus speciale mandatum requirens sub illa concessione comprehendatur, nullus casus speciale mandatum requirens non exceptus expressè firmabitur per talem exceptionem. Castrop. loc. cit.

Questio 687. An, & qualiter hæc potestas conferendi beneficia arguatur concessa ex data Vicario facultate admittendi resignationes?

Respondeo primò: ex data facultate admittendi resignationes absolute & simpliciter factas, non inferur data facultas beneficia taliter resignata conferendi, Laym. in c. cum in generali. de off. Vic. in 6. Castrop. loc. cit. n. 11. citans Barb. ubi supra alleg. 54. num. 62. Rebuff. in addit. ad reg. 13. cancell. quia plus est conferre beneficia, quam resignationes recipere, patetque ex eo, quòd Capitulum Sede vacante possit resignationes recipere; non tamen beneficia conferre, quæ libera sunt collationis ad episcopum spectantia: ergo multò minus Vicarius episcopi, cum Capitulum Sede vacante majorem illo habeat potestatem absque specialibus illi commissis, Laym. loc. cit. ex Paris. & quia collatio est actus omnino separatus, & cum resignatione non connexus, Castrop. l. cit.

2. Respondeo secundò: ex facultate data admittendi resignationes ex causa permutationis censetur quoque data facultas beneficia sic resignata conferendi; eò quòd licet conferre beneficia permutantibus distinguatur à receptione, & approbatione permutationis, seu resignationis facta permutationis gratiâ, est tamen ita ei connexus, ut recipiens tales resignationes, seu approbans permutationem obligetur permutantibus ea conferre; adeòque collatio tunc non est voluntatis, sed necessitatis: & sic habet stylus communiter observatus, ut eodem tempore & contextu, quo admittuntur resignationes permutationis gratiâ, ipsa beneficia resignata permutantibus conferantur. Unde verisimile est, episcopum dando potestatem recipiendi resignationes permutationis gratiâ factas, voluisse simul dare potestatem faciendi collationem, quæ necessariò illis fieri debet. Laym. loc. cit. n. 6. Castrop. loc. cit. n. 13. citans Azor. p. 2. l. 3. c. 47. q. 6. Et Dominic. in c. fin.

Cc 2

de